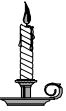

בס"ד כח' אלול ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 18:17
 צאת השבת - 19:07
 רבנו תם - 19:49
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1126
 @ **תחל שנה וברכותיה.**
 @ בחג מוציאין ב' ספרי תורה.
 @ ביום שני (יום א' של ראש השנה) במנחה **"תשליך"**.
 @ ביום רביעי ג' תשרי **"צום גדליה"**, סיום הצום 18:45.

כפטידין: "שוש אשיש"
 (ישעיה סאי)

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת לצבים

ראש השנה תשפ"ג - תהא שנת פעמי לאולה

נהנים מהעלון?
 אזהרים לקרוא בו? תמונה השנה
 את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מלניני הפרשה:

< אזהרה חמורה על שמירת הברית עם ה' ותורתו.
 < לאחר החזרה בתשובה, ירחם ה' על עמו ויחזיר הנידחים.
 < רשימת הברכות שתבאנה על שומרי התורה ומצוות.
 < הבחירה בין החיים והטוב לבין המוות והרע, עם המלצה לבחור בחיים ובטוב.

"אתם לצבים היום כולכם..."

פרשת "לצבים" נקראת תמיד בשבת שלפני ראש השנה. בפרשה זו מדובר ברות על התשובה וגמולה, ככתוב: "ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו... ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצך ה' אלהיך שמה". תחילת הפרשה מרמזת שאנו עומדים ערב יום הדין: "אתם לצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם", ופרשו חכמים בדרך הרמז: "היום" - הוא יום הדין לפני מלכו של עולם (חז"ל אומרים: כל מקום בתורה שכתוב "היום", הכונה היא לראש השנה - יום הדין).

"אתם לצבים היום כולכם"

המילה: "אתם", בהיפוך אותיות = אמת. קודם כל צריך שאדם באמת ובתמים תרצו לעשות תשובה, "כולכם" = פירושם יהיו שווים, יהיו אמת, כשעושים תשובה.

"ראשיכם שבטיכם וקניכם ושיטריכם כל איש ישראל"

מדוע צריך הכתוב להוסיף ולומר "ראשיכם שבטיכם" ולא לאחר שאמר "כולכם" אני מבין שכלל את כולם? ברם כוונת משה רבינו היתה להכניס את כל עם ישראל בערבות זה לזה כדי שישתדל כל אחד בעד חברו שחליה לא יעבור אף אחד מישראל על ציווי ה' יתברך, שאם אחד יחטא הרי כולם יהיו נתפסים בחטאו, לכן בתחילה כלל כולם יחד.

"את אשר ישניו פה... ואת אשר איננו פה"

"את אשר ישניו פה... ואת אשר איננו פה". שניהם סופי תיבות **"תורה"**, שכולם עמדו על הר סיני.

"ובחרת בחיים למען תחיה" (ל"ט)

יש בני אדם שהם חיים כדי לאכול ואוכלים כדי לחיות. אין לחייהם שום מטרה יותר נעלה מאשר הצרכים הגשמיים וממילא אין להם כל טעם. על כן אמרה תורה: **"ובחרת בחיים למען תחיה"** - בחור תבחר לך בחיים לא כדי לאכול אלא למען תחיה חיים רוחניים נעלים, שתהא להם מטרה נשגבה וממילא יהא להם גם טעם. (בכורי אביב)

סגולות לראש השנה
 ביום ראש השנה נעמוד בדין על מעשינו במשך השנה שעברה, וייקבע גורלנו לשנה החדשה הבאה עלינו לטובה ולברכה.

עצה ראשונה: "המעביר על מדותיו"

הגמרא (ר"ה יז, א) אומרת: "אמר רבא, כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו". פירוש, אדם שחברו חטא כנגדו ונהג עמו שלא כשורה, ולמרות זאת - הוא מוחל לו, מוותר לו, ואינו נוקם בחברו, אזי הקב"ה נוהג עמו ב"מידה כנגד מידה", כשם שהוא "עביר" (דילג) על מעשיו הרעים של חברו, כך הקב"ה "מעביר" (מדלג) לו על כל פשעיו, ואינו מעניש אותו על כך.

עצה שניה: "ענוה"

הגמרא (סנהדרין צב, א) אומרת: "לעולם הוי קבל וקיים". מפרש רש"י - תהיה ענו ותחיה. ענו העושה את מעשיו הטובים בסתר ואינו מפרסמם, אז הבורא יתברך לא מסתכל על ה"נגעים", החטאים שלו.

עצה שלישית: "המרחם על הבריות"

נאמר בפסוק (דברים יג, יח): "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך". חז"ל (שבת קנא, ב) דרשו פסוק זה בצורה נפלאה: "ונתן לך רחמים" - ה' יעניק לך את מידת הרחמים בלב. "ורחמך" - מאחר שיש לך מידת הרחמים על הבריות אז גם ה' ירחם עליך. ולכן קבעו חז"ל "כל המרחם על הבריות - מרחמין עליו מן השמיים".

"תפוח בדבש" סגולה לזרע בר קיימא

מדוע? כידוע בראש השנה הקב"ה פוקד הרבה עקרות בבנים ישתבח שמו. 'אמרי נעם' אומר שדבר זה נרמז באכילה של תפוח בדבש. תפוח=494, פרו רבו=494=494. דבש=306 אשה=306.

פינת הניבים והפתגמים

השפט כל-הארץ לא יעשה משפט?

האם מי ששופט את כל יושבי הארץ לא ישפט משפט צדק?

דוגמה: פאָרש שָׁמַע אַבְרָהָם כִּי ה' עוֹמֵד לְהַחְרִיב אֶת סְדוֹם וְעִמְרָה נִזְעַק וְשָׂאֵל: "הַשּׁוֹפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט?"

מקור: הַשּׁוֹפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט? [בְּרָאשִׁית יח כה]. (ניבונוכו)

הסירו משול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות והנהגות לראש השנה

א - מנהג יפה להביא על השלחן בבי לילות של ראש השנה, תמרים, רימונים, תפוח מרוקח בדבש, רוביה (בלשון ערבי לוביא), כרתי, סלקא (תרדים), וקרא (דלעת). ונכון לנהוג ולברך על פירות אלה **לאחר נטילת ידיים וברכת המוציא**, או לאחר ברכת המזון. ויש נוהגים בכל זה לפני נטילת ידיים, לאחר הקידוש מיד.

ב - יש להקדים ברכת הנהנין ואחר כך אמירת נוסח ”יהי רצון“, ולאחר שיברך על התמרים ויטעם מהם, יאמר ”יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שיתמו אויבינו ושונאנו וכל מבקשי רעתנו“, ויאכל עוד מהם ויכולים כל בני הבית לשמוע הברכה וה”יהי רצון“ מגדול הבית ולצאת ידי חובתם.

ג - השומע מחבירו שאומר ”יהי רצון“, נכון שיענה אחריו ”אמן“ ורשאים גם כן לברך כל אחד ואחד בפני עצמו ולטעום ואין בזה שום חשש לברכה שאינה צריכה.

ד - יש נוהגים לאכול דגים בראש השנה לפרות ולרבות כדגים ויש מנמנים מאכילת דגים בראש השנה. יש נוהגים לאכול קישואין בליל ראש השנה, ואין לברך על זה בורא פרי האדמה, דדבר הבא בתוך הסעודה הוא, וכל שכן אם אוכלו עם פת, או שהיה אוכלו לגרור תאוות המאכל.

ה - יש שאין אוכלים ענבים בראש השנה, והטעם על פי הסוד. ודוקא ענבים שחורים, אבל ענבים לבנים המנהג לאוכלן. ויש נוהגים לאכול ריאה בראש השנה.

ו - מנהג נכון לאכול בראש השנה דברים שמנים (בשר שמן) ודברים מתיקים וטעמים לחין, וככתוב (נחמיה ח') ”לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדונינו, ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם“. ואין להביא עצמו לידי בכיה ממש בתפילותיו.

ז - יתאמץ בכל כוחו לשלוט ביצרו **לבל יבוא לידי מעס והקפדה בתוך ביתו** בייחוד בליל ראש השנה ויומיהם. ו”טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוקד עיר“. ונכון ללמוד משניות מסכת ראש השנה בסעודת ראש השנה, כי דבר בעתו מה טוב. (סנהדרין קא).

ח - נוהגים **שלא לישון בראש השנה**. ונכון להתגבר ולהשכים קום על כל פנים עם הניח החמה, ולהתכוון לתפילה בכונה כראוי. ואם הוא עייף ומוכרח לישון אחר האכילה, **מותר לישון אחר חצות היום**, בין ביום הראשון של ראש השנה, בין ביום השני של ראש השנה. **וכל היושב בטל כישן דמי**.

ט - אחר התפילה יסעד לבו וילך לבית הכנסת ללמוד כפי כוחו, ויש מסיימים ב' פעמים תהלים ואדרא רבה וזוטא בשני ימי ראש השנה. ולא יאבד היום הקדוש והנורא בשיחה בטלה.

י - אין להביא עצמו לידי בכיה ממש בתפלותיו, וכמבואר לעיל, שיום טוב של ראש השנה יש בו מצות שמחת יום טוב. וישמח ויבטח בהש”ת שברבו חסדו וחמלתו יכתבוהו עם בני ביתו בספר החיים והשלום, וכמו שאמרו בירושלמי (פ”ק דר”ה) ומי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו, אלו ישראל שידועים שהן נידונים בראש השנה, והם לובשים ומתעטפים לבנים ומגלחים שערם, ואוכלים ושותים ושמים. ויודעים שהקב”ה עושה להם נסים, וכותב אותם בספר החיים והשלום. וילקו”י מועדים עמי לב. שו”ת יביע אומר ח”י חא”ח סי’ מד.

יא - צריך לומר בתפלה של ראש השנה **”המלך הקדוש במקום האל הקדוש. ואם טעה וחתם ”האל הקדוש“, אם נזכר בתוך כדי דיבור, דהינו בתוך כדי אמירת ”שלום עליך רבי“, ומיד חתם ”המלך הקדוש“ יצא. ואם לא נזכר אלא לאחר מכן, או שהתחיל תיבת ”אתה“ בחרתנו, צריך לחזור לראש התפלה. ואין חילוק בזה בין תפלת ערבית של ראש השנה לשאר תפלות. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד כד, חזון עובדיה על ימים נוראים עמוד קצ]**

מכל מלמד” השכלתי

חודש תשרי

חודש תשרי נקרא **החודש השביעי** שהוא השביעי למנין החודשים.

אמרו חכמים: **כל השביעיים חביבים** :

- **הרקיע השביעי** חביב: וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, **וערבות**, ”סילו לרובכ בערבות“.

- **בארצות** השביעית חביבה: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, ציה, נשיה, **תבל** - ”והוא ישפוט תבל בצדק“.

- **בדורות** השביעי חביב: אדם, שת, אנוש, קינן, מהללאל, ירד, **חנוך** - ”ויתהלך חנוך את האלוקים“.

- **באבות** השביעי חביב: אברהם, יצחק, יעקב, לוי, קהת, עמרם, **משה** - ”ומושה עלה אל האלקים“.

- **בבנים** (בני ישי) השביעי חביב: אליאב, אבינדב, שמעא, נתנאל, רדי, אוצם, **דוד** - ”דוד השביעי“ (ספר התודעה).

צום גדליה

צום גדליה: נקרא גם **”צום השביעי“** על שם חודש תשרי.

ביום ג' תשרי, נהרג **גדליהו בן אחיקם** בידו ישמעאל בן נתניה יחד עם היהודים והכשדים שהיו אתו במצפה בעצת מלך עמון. (מלכים ב', כ”ה).

חכמים תקנו צום זה ואמרו: **”ללמוד ששקולה מיתת הצדיקים כשרפת בית אלוקיננו“**.

(ראש השנה י”ח).

”הנסתרות לה’ אלוקיננו והנגלות לנו ולבנינו”

”עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת”

אדם צריך לעשות מעשים טובים בסתר ובגלוי:

”הנסתרות” - תעשה מצוות ומעשים טובים בסתר, לכבוד ה' אלוקיננו שיחשבו לך אלו נטו לשם שמיים.

”והנגלות” - יש לעשות גם מצוות ומעשים טובים בגלוי שאחרים ילמדו ממך שכתוב ”לנו ולבנינו“ לזיכרון ”עד עולם“, וזאת בשביל שילמדו ”לעשות את כל דברי התורה הזאת...“

הזכר את יהדותך

מובא משמו של האר”י הקדוש (רבי יצחק לוריא אשכנזי), שבמלה **”תשובה”** מרומזים בדרך של נוטריקון (=ראשי-תיבות) חמישה פסוקים, המורים את הדרך אשר ילך בה אדם ויגיע לשלמות בחיים:

(א) **”תמים תהיה עם ה' אלהיך”** (דברים י”ח, י”ג).

(ב) **”שויתי ה' לנגדי תמיד”** (תהילים ט”ז, ח’).

(ג) **”נאהבת לרעך כמוך”** (ויקרא י”ט, י”ח).

(ד) **”בכך דרכיך דעהו”** (משלי ג', ו’).

(ה) **”הכון לקראת אלהיך ישראל”** (עמוס ד', י”ב). ויש המציעים במקום זה:

”הצנע לכת עם אלהיך” - (מיכה ו', ח’).

(הסיפור אמיתי. השמות שונים.)

ישראל פרנקל עסק בחסד ועשיית טוב כל ימי חייו. מה הוא עוד יכול לעשות למען אדם אחר, כשהוא שוכב על ערש דווי בערב ראש השנה?

ישראל פרנקל נאנח והסתובב מעט על מיטת בית החולים. הכאבים לא הניחו לו. אבל לא זה מה שהפריע לו לישון. הוא הצטער משום שידע שבראש השנה הזה לא יוכל לשמש כחון בבית הכנסת השכונתי כפי שנהג מזה שנים ארוכות.

ישראל פרנקל לא היה חזן מקצועי, הוא צחק כשקראו לו כך. בשאר ימות השנה עבד כגזבר בחברה מסחרית קטנה. רק בראש השנה קיבל על עצמו את התפקיד. לישראל היה קול ערב ולב רחב. הוא אהב אנשים ורצה לעזור לאלו שפנו אליו.

עניים שפנו אל ישראל, קיבלו ממנו כסף ביד נדיבה לכן חזרו אליו שוב ושוב. הוא מעולם לא סרב לאיש. כשלא היה לישראל מה לתת, ביקש שיחזרו למחרת.

המבקשים היו רגילים בדחיה של כך ושוב ולא תלו בהבטחתו תקוות גדולות. אולם ישראל היה נאמן להבטחתו: אך יצא העני מביתו של ישראל, ובעל הבית יצא אחריהם והלך למכירתו, לאסוף עבור המבקש, מבלי שהעני ידע את גודל הטרחה. למחרת, כשחזר העני, התבשר בפנים צוהלות שהכספים הגיעו.

כשבקשו ממנו בשכונה שלו לפני ארבעים שנה למלא את מקום החזן שחלה, הסכים בלי היסוס. ישראל מילא את מקום החזן כל כך בהצלחה, שבשנים הבאות לא רצו המתפללים לשמוע בכלל על חזן "מיובא". "יש לנו חזן משלנו". הם אמרו, וגם צדקו. ישראל מילא את הציפיות.

כעת הסתובב ישראל במיטתו בחוסר מנוחה.

מה יעשו מתפללי בית הכנסת? מי יחליף אותו כחזן לפני התיבה? לפני זמן מה חלה ישראל במחלה קשה ונזקק לניתוח. הוא קיווה שהניתוח יעזור לו להחלים כדי שלפחות לקראת ראש השנה יחזור הביתה. אך מצבו של ישראל הסתבך ומחלתו גברה.

במקום שיחזור לביתו, נאלץ להשאר בבית החולים שוכב במיטה ומתיסר. עוד מעט יחול ראש השנה ומה יהא על תפקידו בבית הכנסת, הרי מחכים לו שם...

כזה הוא ישראל. כל עוד עמד על רגליו תמיד חשב על אחרים. וגם בשוכבו במיטת בית החולים, המשיך לחשוב עליהם.

הגיע ראש השנה וישראל עדיין מאושפז. אחת האחיות כבר שאלה אותו אם הוא רוצה עוד זריקה להקלת הכאבים, אך לא הכאבים מטרידים אותו. הוא רוצה כל כך להיות עכשיו בבית הכנסת עם אנשי השכונה וחבריו.

ישראל עצם מעט את עיניו. עוד מעט מתחילים את הפיוטים, "אחות קטנה תפילותיה..."

אם אינו יכול להיות בבית הכנסת במציאות, לפחות יסגור את עיניו וילווה אותם במחשבתו. הנה עכשיו דופק שמעון הגבאי לאות "שקט" עוד מעט יהיה תורו לשאת את קולו בתפילה.

ישראל נסחף אחר הרהוריו ולא הרגיש כי הרים את קולו בשיר.

קול נאה היה לישראל פרנקל.

כשהיה בריא, נישא קולו הערב מקצה בית הכנסת אל קצהו. מתגלגל ומסתלסל, מתעמק פנימה אל תוך

נפשו ומעלה ניחוח מעין עולם הבא. לא לחינם אהבו האנשים לשמוע את ניגוניו.

שכב ישראל פרנקל במיטת חוליו, הרים את קולו מעל ליסוריו ושר. צהלתו ניכרה על פניו כאילו אין יסורים בעולם וכל כולו כנס לתוך הנגון. שר ישראל פרנקל ומשך בקולו... אלא שהגוף דרש את שלו. המחלה מיעטה את כוחותיו והוא ניסה להמשיך הלאה, כמימים ימימה, ולא הצליח.

הניגון נגמר, וישראל פרנקל צנח מתוך עולם הנגינה חזרה לבית החולים ואל מחלקת החולים הסופניים. שקט שרר במחלקה וריח כבד של תרופות נישא באויר וחנק כל נסיון התעלות. הכלים היו שבורים.

אלא שבאותו רגע, נשמע מצדה השני של המחלקה קולה הקורא של אשה, אם לשלושה ילדים רכים, בשלבים האחרונים של מחלתה: "המשך בבקשה. הניגון הזה עוזר לי לשאת את היסורים שלי. נותן לי כוח, המשך."

לבו של ישראל פרנקל הזדקף. הנה, למרות מחלתו הוא יכול עדיין לעזור, ממש פה, בתוך המחלקה.

בלי כוחות גופניים, הרים ישראל פרנקל את קולו בניגון. אותו אחד שסיים זה עתה. אלא שבמקום לשיר אותו פעם אחת כמקודם, חזר עליו שוב ושוב. ומפעם לפעם התגבר קולו כמעין המתגבר.

ישראל פרנקל, כביכול, לא שר מתוך גרונו הוא. השכינה ששרתה למראשותיו של ישראל החולה תמכה במיתרי הקול החלשים ובגוף המיוסר.

"אדון הסליחות..." גבוה מעל גבוה התנשא לו הניגון ופרח והסתלסל באויר העולם.

באותה שעה היתה דממה במחלקה. ישראל פרנקל בקול החסד שלו "הרים" את כל החולים שם למעלה ועמו התנשאה אל על מתנה חדשה: אהבת הזולת. אם היו קטרוגים על עם ישראל באותו יום, הם וודאי התנפצו על צלילי הניגון הזה. (א. מרגלית)

אנשים מחפשים את הברכה ומתחננים אליה, בזמן שהמפתח נמצא אצלם ואינם רוצים להתאמץ כדי לזכות בו.

והמפתח הוא: "כי תשוב אל ה'!" אותו אחד שלא רוצה להתאמץ דומה למשלו של ר' אברהם ענתבי הראב"ד:

אחד שהתפלל אל ה' שיוציאו מהצרות שיש לו, והביט אל השמים וביקש מהי- "ריבונו של עולם, נקלעתי לצרה. "אנא ה' הושיע נא." ה' שמע את תפילתו ורוח העיפה לרגליו כרטיס הגרלה, מרים הוא את הכרטיס ורואה מולו דוכן מפעל הפיס, והמספרים כתובים בגדול. הוא בודק את הכרטיס והנה הוא הכרטיס הזוכה ב-30 מיליון!!! אך מיד נתכרכמו פניו וחשב: "ימה יהיה? עכשיו אצטרך ללכת למפעל הפיס, לעבור מפקיד לפקיד, לא חבל על הטרחה?!"

הניח לכרטיס ליפול מידיה והמשיך בדרכו כשהוא חושב מהיכן ישיג את חובותיו ושפתיו ממלמלות בכאב לב- "ריבונו של עולם, מתי תשמע לתפילותיי ותשלח לי ישועה?!"

הנמשל: הכרטיס הזוכה בידינו, והוא נותן לנו כל טוב וברכות אין ספור, רק אנחנו לא רוצים להתאמץ ולחזור בתשובה וממשיכים לבקש ולבקש.

הבה נתאמץ ונפתח לנו שערי אורה...

אחים יקרים, ראש השנה - יום הדין!
 "ועל המדינות בו יאמר, איזו לחרב איזו לשלום, איזו לרעב איזו לשובע, ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות, מי לא נפקד כהיום הזה..." חיל ורעדה אוחזים אותנו. והנה נשמע קול השופר. חסרי הדעת תולים בו את בטחונם: הוא ישבור את הדין, הוא יכפר בעדנו. אך חכמינו מלמדים אותנו כי אין די בשופר לבדו, **השופר בא להזכיר לנו משה!**
 אומר רבנו הרמב"ם: אע"פ שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב היא, רמז יש בה, כלומר "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם". אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בטוב ורע, אשר לא יועיל ולא יציל. הביטו לפשטותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם, ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה, ומחשבתו אשר לא טובה.
השופר זועק: קומו! תתעוררו! כי באמת אחת הבעיות הקשות ביותר של האדם היא שקיעה במרוץ החיים השוטף, המונע התבוננות. ועל זה בא קול השופר ומזכיר לנו: **שפרו מעשיכם!**
תתעוררו לפשפש במעשיכם ולשוב אל ה'.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך
חינוך לקראת ראש השנה
 ראש השנה הוא חג המזמין אותנו להביט אחורה, אל השנה שחלפה ("תכלה שנה וקללותיה") וגם קדימה ("תחל שנה וברכותיה").
 נסביר ונאפשר לילדים עוד בחינה של מושגי השינוי וההתחדשות בחיננו, על רקע החג: ראש השנה. ליצור סקרנות לגבי תוכנם ולשונם המיוחדת של מקורות יהודיים מכל התקופות. חשבון נפש הוא תהליך שבו מסתכלים על המצב הקיים ועל אירועי העבר, ומחליטים מה ברצוננו לשנות. חשבון נפש יכול להיות אישי, משפחתי, או לאומי.
 נשאל את ילדינו באילו הזדמנויות אנו עושים חשבון נפש. בערב לפני השנה, בסוף השבוע ובתחילתה של שנה חדשה. נסביר שבכל ההזדמנויות הללו יש מעבר ממשוהו שהסתיים למשהו חדש שמתחיל, וזו הזדמנות גם לעצור ולהחליט מה רוצים לשנות ולשפר.
 כיצד אנחנו עושים זאת בראש השנה? את התשובה נבקש מהילדים. נזכיר את נושא השופר, את סימני החג ומהו ה"יחיי רצון" שאומרים על כל סימן וסימן.

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור לשמור בליון של פאר הדור הרחי"ג יצחק יוסף שליט"א בבניין "אוהל מועד" יונה מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה חבישה השידור יוקרן על מסך ענק כולל סעודה רביעית ביד המלך

כל הישועות והברכות לאפרים ורבה באבא הי"ו
 שתרמה לסעודה הרביעית בליון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם. **זיווג הגון במהרה לאהד** להבדיל לעיי"ב באבא בן יוסף ז"ל

פרכה והצלחה
 שיושנה חמסנה זאלי בת כמנה שתבורך מפי עליון ובכל מילי דמיטב רפואה שלימה ולשנים רבות טובות ונעימות ותרווה נחת מכל משפחתה ילדיה נכדיה וניניה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות לאילנית זאלי בת שושנה-חמסנה שתרמה לסעודה הרביעית בליון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה, שתזכה לאושר פרנסה טובה ובריאיו. ולרפואה שיושנה בת כמנה שתרווה נחת מכל יוצאי חלציה שיתברכו בכל ויזכו לשנים רבות ונעימות. להבדיל לעיי"ב הצדיק יוסף זאלי בן גימו ז"ל

כל הישועות והברכות ורדה יסמי בת ש"פרה שתרמה לסעודה הרביעית בליון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת בעלי ירמיהו וילדיה יעקב-יאיר ושלמה יצחק בלומדעים שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה שיתברכו בבריאיו באושר ופרנסה טובה, להבדיל לעיי"ב שלמה בן לאון ז"ל

רפואה שלימה לאסתר אברהם יגל בת גוהר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ונשיה גידה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה יוסף

ארגון "אברהם יגל" יוצא בקריאה נרגשת ובחבית קודש נא להקדיש את "פדיון הזכפרות" לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' וימלאו כל משאלותכם לטובה **ותזכו גם לברכה בעלון 054-7743834**

"ד"ר ששן וד"ר חנה חן וד"ר זאלי" מזל טוב ואיחולים לבניי מיכל מוסאי מנבית ישראל ומאיה יסמי הי"ו לנישואי אושר עם משה יחי' שיקמו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגן בענני הגן דב נאה ומתקבל"** ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

פרכות ואיחולים כלירי ימירי פריאנטי להולדת הבן נ"י יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **לציון וצביה דודי** לאליהו-דב ולימור פריאנטי שיורו נחת ושלווה

פרכה והצלחה יסים וטובה כלירי זכות תרומתם לעלון יתברכו בבריאיו, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב לשנים רבות טובות ונעימות וברכה והצלחה לכל ילדיהם

פרכה והצלחה יעקב ונאיה משה וכל משפחתם שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ולשנים רבות טובות ונעימות

לעיי"ב הצדיק והענו באבא יצחק זאלי בן גימו ז"ל אי' תשרי פקיד שנתו **לעיי"ב הצדיק והענו חבי יעקוביא** בן פארי וגי'הן ז"ל אי' תשרי פקיד שנתו **לעיי"ב הצנועה והענו חנה שרוא** בת רבי ובת-ציון ז"ל אי' תשרי פקיד שנתה

שבת שלום ומבורך			
לעיי"ב יצחק זאלי			
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה	אברהם יגל בן רעות הי"ו	רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :	שלמה לארי בן מרים הי"ו
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה	יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו	יעקב נאמן בן חאנוס הי"ו	אברהם נאמן בן מרים הי"ו
יוסף יצחק ז"ל	שלום-אבשלום רפאל בן שויה הי"ו	שרה ביבי לארי בת רבקה מנבית	ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
דניאל אזולאי בן רינה ז"ל	חנה דודי בת שרה מנבית	דניאל מוסאי בן נהיה הי"ו	שמעון בן-יוחא בן עדי הי"ו
ראובן לוי בן טרנה ז"ל	דניאל מוסאי בת חנה מנבית	רחל עמרני בת זוליסה ז"ל	רבקה מורנו בת שרה מנבית
יואב אליהו בן יעל ז"ל	דליה נסימי בת גוג'ה מנבית	בארי מוסאי בת סרלטה ז"ל	אסתר אהרונ בת גוהר מנבית
רחל עמרני בת זוליסה ז"ל	הודיה חיה בת אסתר מנבית	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור	נהיה ישראלי בת שרה מנבית
פאריה אסתי בת סרלטה ז"ל	דניאל מוסאי בת סרלטה מנבית		רחל בת גיראן מנבית
			מרדכי מוסאי בת שמה מנבית